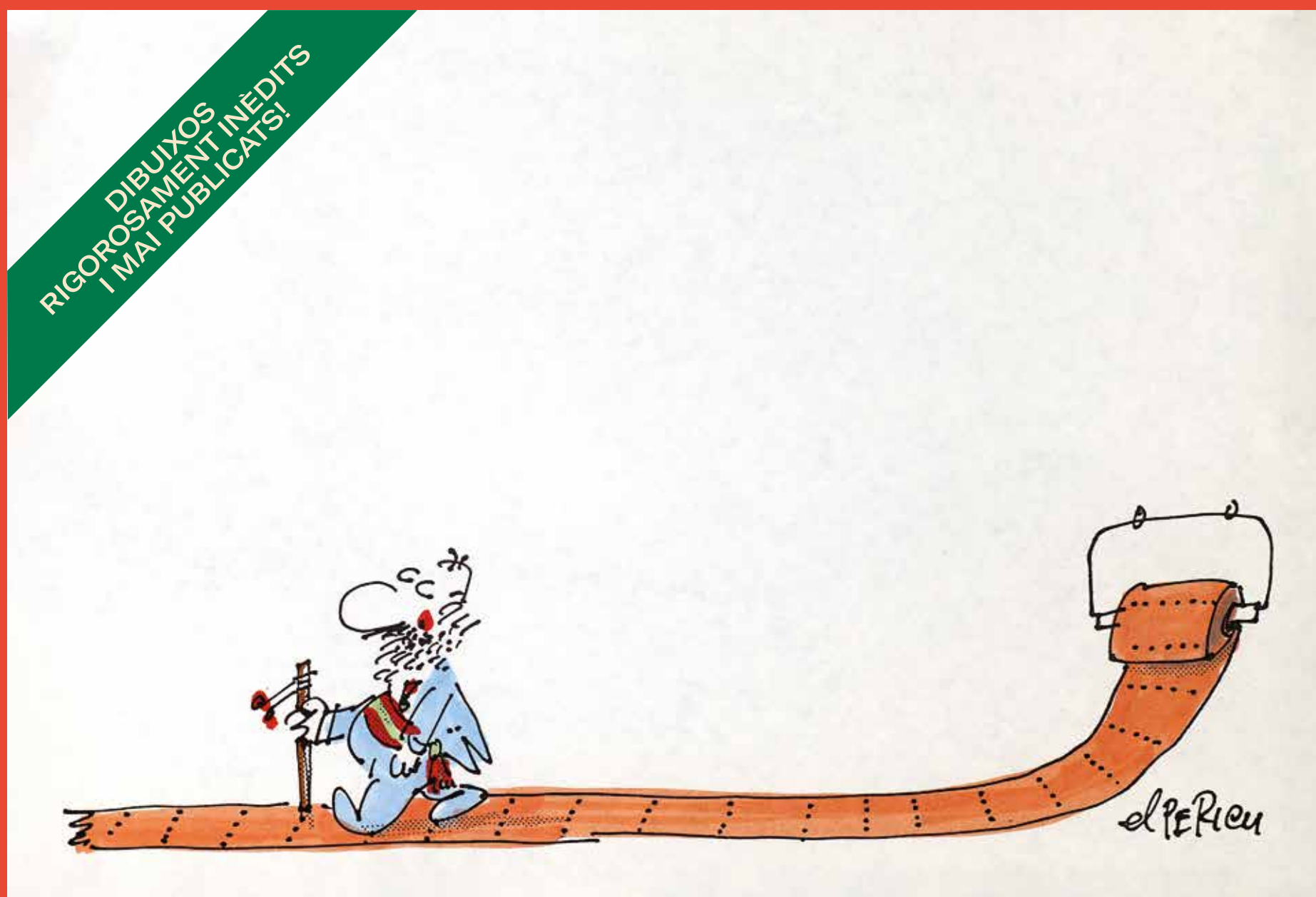

PERICH 1941-1995

HUMOR AMB ULLS DE GAT

EXPOSICIÓ A EL BORN CCM ————— #PerichaIBorn
5 MARÇ — 16 AGOST — elbornculturaimemoria.cat

DIBUIXOS
RIGOROSAMENT INÈDITS
I MAI PUBLICATS!

El Perich va ser un dels humoristes més incisiu, influent i popular d'aquest país. La mirada felina, penetrant i indòcil de Perich va retratar la nostra societat durant el darrer terç del segle xx, però encara avui, la seva visió lúcida i rebel es manté vigent amb una força insòlita. El seu humor crític és capaç d'il·luminar les notícies de l'actualitat com un flaix resplendent, sempre des del seu punt de vista progressista i fortament polititzat.

Aquest 2020 es compleixen vint-i-cinc anys de la seva mort i els seus esmolats dards satírics encara fiblen amb força la nostra consciència, ja que es mantenen punyents malgrat el pas del temps. El Born CCM vol memorar la seva figura, la seva obra, i el seu llegat, un llegat que la família ha dipositat a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona.

Aquesta exposició mostra una quantitat molt important de dibuixos originals i documentació personal que mai abans havia sortit a la llum. S'hi reivindica l'esperit crític i l'ofici de dibuixant de premsa, i es proclama un clam en favor de la llibertat d'expressió. Perich és una figura paradigmàtica que, lluitant contra la censura, va retratar de manera lúcida i mordaç el món que l'envoltava i alhora va aconseguir desvelar, mitjançant la rialla, els punts febles d'un sistema i una societat carregada de problemes i contradiccions.

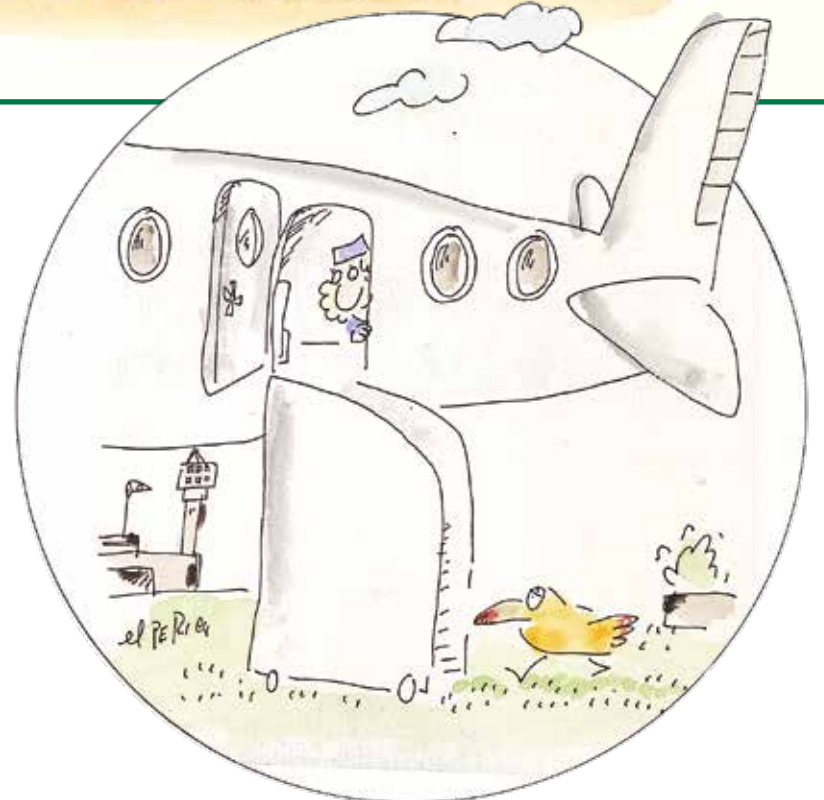
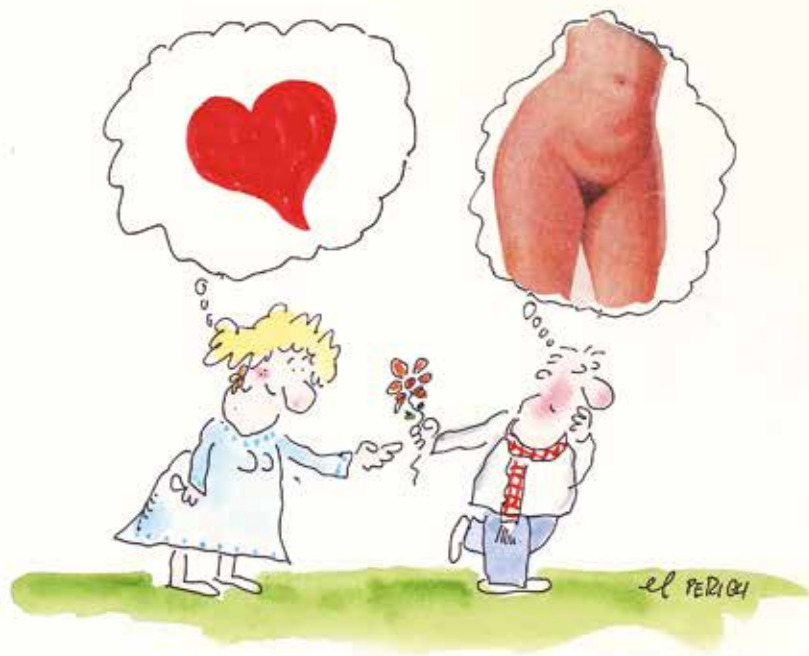
En essència, emprant Perich com a figura paradigmàtica, l'exposició vol mostrar com la sàtira i l'humor permeten una mirada més profunda a la realitat.

PRINCIPIO DE PERÍQUEDES

Todo empresario sumergido en un conflicto colectivo experimenta un empuje hacia arriba igual al número de empleados que desaloja.

BIENAVENTURADOS

Bienaventurados los que pasan hambre y sed de justicia porque además pasarán hambre y sed de la otra.

SOBRE EL RACISMO

En España no somos racistas. Si de un tío que trabaja desorbitadamente, decimos que “trabaja como un negro”; de un avaro, decimos que es “un judío”; de un hombre excesivamente celoso, decimos que es un “moro”; o de un individuo tonto, decimos que “le han engañado como a un chino”, es porque somos un pueblo dicharachero y sin prejuicios.

LA POBREZA

Uno de los inconvenientes de ser pobre, es que encima te obligan a ser honrado.

CINEMATOGRAFÍA

Segundos antes de morir, los censores cinematográficos ven desfilan ante sus ojos todos los fragmentos de películas que han cortado en su vida.

HUMOR AMB ULLS DE GAT

@kapdigital
Jaume Capdevila

Perich era un geni. Talent i capacitat de treball, units i dedicats a un únic objectiu: fer riure i desvetllar, mitjançant la rialla, el sentit crític. Només cal revisar la seva obra, d'allò més prolífica, per comprovar-ho. Els seus dibuixos, les seves breus sentències satíriques, les seves *notícies del Quinto Canal* encara avui fan trontollar la consciència dels lectors mentre s'escapa la rialla o el somris. Perich ens fa riure, però també ens fa veure una realitat oculta, sovint absurda. Perich és divertit, però també amarg, perquè la seva lucidesa incisiva ens enlluerna, a la vegada que ens descobreix les febleses del nostre món i de nosaltres mateixos com a societat i com a persones, i això sempre acaba per deixar mal sabor de boca.

A principis dels anys setanta, amb l'èxit del seu llibre *Autopista*, Perich va aconseguir fer passar els ninots i els acudits de les pàgines de passatemps a les pàgines de política i opinió dels diaris. La nostra professió va assolir un prestigi gràcies a l'irrenunciable compromís de gent com Perich o Cesc, que foren sovintejadament amenaçats, castigats i perseguits per la censura i els mecanismes repressors del sistema. Jaume Perich va marcar època. Els ninotaires d'avui ens reconeixem, obertament, hereus de Perich. I és que la seva manera desacomplexada d'acarar la realitat, el seu estil concís, implacable i extremadament crític, ha deixat una marca tan gran en la professió que tots volem ser Perich. El millor homenatge que li podem fer és aprendre a mirar amb els seus ulls indòmits i esmolats.

EXPOSICIÓ

El Born CCM

Plaça Comercial, 12,
08003 Barcelona
T. 93 256 68 51

HORARI

De 10.00 a 20.00 h
Es pot entrar als espais
expositius fins a
30 minuts abans del tan-
cament del centre
Dilluns laborables, tancat

PREU

3€

PORTES OBERTES

- Del 5 al 15 de març
 - 24 de maig
 - El primer diumenge de cada mes
 - Totes les tardes de diumenge, de 15.00 a 20.00 h
- Els dies de portes obertes, l'accés a les sales d'exposicions és gratuït

barcelona.cat/elbornculturairememoria
facebook.com/EIBornCCM
twitter.com/EIBornCCM
instagram.com/EIBornCCM

VISITA GUIADA

A partir del 21 de març:
Dissabtes a les 18.30 h
Diumenges a les 11.30 h
Inclosa en el preu de l'entrada. Aforament limitat. Compra d'entrades per internet, taquilles i Servei de Reserves: reserveselbornccm@eicub.net o 93 256 68 50

ACCESSIBILITAT

Equipament accessible per a persones amb mobilitat reduïda. Recursos i serveis de suport per a l'accés a la informació i als continguts d'El Born CCM per a persones amb discapacitat auditiva i visual

Tots aquests dibuixos de Perich formen part del fons cedit en comodat per la família Perich a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona.
© Hereves de Jaume Perich

QUE POTSER HI HA GATS TUITÀIRES?

@elgranPerich
Rafael Jaime i Pepo Curia

Fa 25 anys que Jaume Perich se'n va anar però ens va deixar la seva gran obra. Per a nosaltres, com per a tanta gent que va créixer durant el final de la dictadura franquista i l'inici de *la Constitució que nos dimos entre todos*, el gran Jaume Perich és un referent que encara guia, il·lumina i alimenta els nostres sentits. En boca és atrevit i àcid, al nas ens apareix un perfum de paper de diari, a gat, a whisky i tabac i el seu retrogust ens transporta a Bocaccio i al Maig del 68. A les mans, un *Hermano Lobo*, un *El Jueves* o un *Por Favor*, són un tresor. Sona Rocío Jurado però José Luis Perales se sent de fons inexorablement. A saber què diria ara de la Rosalía... Però també fa olor a "Filiprim", a "Tres i l'astròleg" i a les *Notícies del 5º Canal* d'un *Interviú* que despertava els nostres instints més baixos, per qüestions d'edat, entre reportatges de Xavier Vinader i senyores nues.

En Jaume Perich va ser, sense saber-ho, un precursor de *Twitter*. La seva visió del món i de la vida no han caducat i molt d'allò que va escriure o dibuixar és tan actual que sembla que la tinta encara sigui fresca. Els seus aforismes, els seus gats i els seus dibuixos corren, lliurement, a la xarxa, il·lustrant el món en què vivim a través de la seva mirada crítica i fent-nos somriure i pensar. I això, avui en dia és molt. Per això pensem que si en Jaume Perich hagués tingut un compte de *Twitter* segur que a la seva primera piulada ens hauria aconsellat que: 'Si farcias del carordias, no remuealdas las leporcias'.